

جهانگیر هدایتی

متولد ۱۶ شهریور ۱۳۰۲ در علی آباد، یزد

در تاریخ ۲۵ اردیبهشت ۱۳۶۳ در تهران اعدام شد

جهانگیر هدایتی پس از تکمیل دوره دبیرستان به تهران رفت و در دانشکده مهندسی تحصیل کرد. پس از آن در وزارت راه استخدام شد. چند سال بعد، به استخدام سازمان هواپیمایی درآمد و از دانشگاه تهران در رشته مهندسی راه و ساختمان فوق لیسانس گرفت. در کار برنامه ریزی و احداث بسیاری از فرودگاه های ایران شرکت داشت.

عضو هیئت مدیره شرکت امناء بود. در سال ۱۳۶۱، پس از اعدام اعضاء دومین محفل روحانی ملی^۱، به عضویت سومین محفل روحانی ملی انتخاب شد. در ۹ تیر ۱۳۶۲ بی آنکه کسی مطلع شود دستگیر شد. خانواده اش نزدیک به سه هفته همه جا در جستجوی او بودند تا پس از مراجعات مکرر به زندان اوین، در روز ۲۸ تیر اطلاع یافتند که مدت کوتاهی در اوین بوده و سپس به زندان گوهردشت منتقل شده است. به هیچکس اجازه ملاقات ندادند، تا ۸ ماه بعد، که چند روز پیش از نوروز ۱۳۶۳ توانست مکالمه تلفنی کوتاهی با خانواده خود داشته باشد. پس از مدتی، او را به زندان اوین برگرداندند، و در روز ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۶۳ به همسرش تلفنی اطلاع دادند که می تواند به ملاقات شوهرش برود. اما در روز ملاقات معلوم شد پنج روز قبل، در ۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۶۳ اعدام شده است. جسد او را به خانواده اش ندادند و احتمالاً مأمورین دولتی او را به خاک سپردند. بر اساس گفته همبندی هایش، در زندان به سختی شکنجه شده بود.

(این معرفی کوتاه بر مبنای اطلاعاتی که در دسترس ما بوده تهیه شده است. اگر به نکته ای برخوردید که دقیق نیست و یا اطلاع مهمی ناگفته مانده است، لطفاً به نشانی ایمیل در صفحه تماس با ما بفرستید.)

^۱ محفل روحانی ملی: هیئتی متشکل از نه نفر که سالانه بارای بهائیان بزرگسال در هر کشور انتخاب می شود و مسئول رسیدگی به امور جاری جامعه بهائی در آن کشور است.